

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatis, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

**Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629**

Cap. III. Sex media ad studendum vtiliter; & aliæ virtutes ad idem
iuuantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

CAP V T III.

*SEX MEDIA AD STV DEX DV M VTILITER;
& aliae virtutes ad idem iuuantes.*

X DICTIS IN PROXIMO CAPITE DEDVCERE licet media, quæ Magistri ac discipuli adhibere debent, vt quantum in ipsis est, studeant ac sciant, sicut oportet. Hoc præmisso, quod quamvis magnus a Deus noster tanquam *Scientiarum Dominus* & b *Pater luminum ex* peculiari priuilegio aliquando infundat scientias per seipsum absque humana industria ijs, qui futuri sunt insignes Magistri ac Ministri in conuersione animarum; sicut fecit cum Apostolis: lege tamen ordinaria non eas communicat, nisi adhibita humana industria; & præueniens suos electos (vt in Tomo 2. dictum est) c ab ipso *infantia*: (quæ ætas aptior est ad discendum) tribuens eis ingenium, capacitatem, applicationem, & talentum ad eas scientias, quæ magis conueniunt statui & officio, quod illis imponere constituit. Hæ autem industriae sex media complectuntur, tria quidem, quibus anima disponitur, vt Deus illam suæ scientie lumine illustret; alia tria, quæ sensim comparantur. *Primum*, & quasi ipsius studij fundamentum, debet esse *pura* & *sancta intentio* quam diximus. De ea enim dixit Saluator: d si oculus tuus fuerit *simplex*: totum corpus tuum *lucidum* erit. Quemadmodum enim oculi hominem dirigunt, ne in suis gressibus impingat: ita pura intentio obliquis finibus exuta, scientias dirigit ad fines sanctorum, in quos ille tendunt: quam intentionem Deus remunerat, purificans ipsum intellectum, & illustrans, vt veritatem, quam inquirit, inueniat & assecuratur: iuxta illud Isaiae: e quem docebit Dominus scientiarum? quem intelligere faciet auditum? *Ablactatos à lacte*, anulos ab uberibus, illi enim non querunt bona delectabilia huius vita, sed animæ spiritualia.

Ex quo oritur, vt Secundum medium valde aptum & efficax ad scientiam comparandam sit *obedientia* diuinorum mandatorum: vt qui studet sequatur consilium ac directionem diuinæ voluntatis in ipso studio, & in rebus cæteris. Scriptum enim est: f *Fili, concupisca sapieniam, conserva institutum, & Deus præbebit illam tibi.* significat enim (vt S. Gregorius interpretatur) precium, quo scientia apud Deum comparatur, esse obedientiam. Ac propterea dixit David: g *bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me; quia mandatus tuis credidi;* nec solum fide credidi, sed opere ipsum executus: obedientia supposita, *tertium* medium ad sciendum vt oportet, est *oratio*, quæ obtinet à Deo lumen, quo intellectus illustratur. Ac propterea S. Iacobus Apostolus dixit: h *si quis indiget sapientia, postulet Deo, qui dat omnibus affluenter:* modò postulent, vt oportet. Et ipsa experientia

a 1. Reg. 2. 3.

b Iacobi 1.

c 7.

Trad. 16.

16.

c 2. Timot.

3. 15.

I

d Matt. 6.

22.

c Isaiæ. 28. 9

2

f Ecl. 1. 33

iic 4. Mo-

rat 6. 28.

g Psal 118

66.

3

h Iacobi 1. 5.

periētia Sanctos docuit: ad scientiam comparandam non esse minus, ficax & proportionatum medium orationem, quam ipsum studium. Ac propter: a aliqui ipsi studio inferebant orationes iaculatorias, occasione accepta ex ipso argumento cui studebant, ad aliquos admirationis gratitudinis affectus: aut humilationis ob suam propriae ignorantiam excitando: aut breues aliquas petitiones faciendas: aut minimum ne inchoabant ipsum studium, quin præmitterent aliquam orationem pro admodum faciebat S. Thomas Aquinas. Hoc consilium dedit Ecclesiasticus Sapientiae studio, varijs illam medijs querēti: dicens de con-
tuor egregias circumstantias ad hoc propositum. *Prima: i cor suum rada ad vigilandum diluculo ad Domum qui fecit illum; & in conspectu altissimi mille precebitur.* Qua sententia commendat vsum orationis mentalis, quæ illi cūm quis se alacriter collocat in præsentia Dei, cui offert cor suum con inflammatis affectibus amoris: hæc enim affectuosa meditatio plurimi disponit ad speculatiuum meditatione ipsius Scientiæ: & emollit corpus studij ipsius ariditatē consumatur. *Secunda circumstantia est: aperte lo- um in oratione, & pro delictu suis deprecabitur.* hoc est, etiam vocales addebit orationes, quæ iuuant ipsas mentales: petetque Dei dona, & nō nominatim veniam peccatorum: quia nō uit quantum detrimenti illa adserit, impediant cognitionem Diuinorum mysteriorum, & consecutionem vero Sapientiæ: quæ dedignatur intrare in animam suis peccatis addictam. Ac propterea multum refert, se ab eis purificare penitentiæ & oratione, ut donorum Dei impedimentum remoueatur. Statim autem tertiam subiungit circumstantiam, fructum huius orationis, dicens: si nūm Dominus magnus voluerit, spiritu intelligentiæ replebit eum, hoc est yalte copiosè eum illi largietur: quia est magis in omnibus iebus suis; eiusque liberalitas est immensa. Dicit tamen si voluerit: vt intelligatur, dominum hoc præcipue à Dei voluntate dependere, qui est scientiarum Dominus: & quia sunt gratiæ gratis datae, quæ non semper omnibus conueniuntur: ac praepreca petendæ sunt sub condicione: Si expedit illas acquirere, ad gloriam ipsiusmet Dei. *Quartam addit circumstantiam fructum scilicet securum,* si Deus orationem exaudiuerit: & ipse (inquit) tanquam imbre emitat loquia sapientiæ sua, & in oratione constitabitur Domino: nā quemadmodum nubes pluviæ dimittit: ita hic loquitur verba sapientiæ, quæ ostenderet precipue laudando Deum in sua oratione: atq; si dicaret: nō se exhibebit integrum ob scientias sibi communicatas, sed magnas reddet largitiones gratias. Et quemadmodum ante eas in oratione perebat: ita nunc in oratione ipsū propter eas laudabit, & in ipsomet studio, & vbi scientiæ non obliuiscetur orationis: sed in ea offeret affectus amoris & gratitudinis. *Ora-
tione præmissa, sequitur tria industria nostra, quæ sūt audire, de-*

gen

gere & meditari. Primum itaque est audire bonos Magistros: qui enim dignatur esse discipulus hominum, euader (vt ait S. Gregorius) Magister errorum, dirigens se proprio suo iudicio, quod est illorum seminarium. Ac propterea Salomon dixit: *k audiens sapiens sapientior erit.* Et ipse Christus Dominus noster æterna Sapientia *l cum esset annorum duodecim,* (quaerat enim incipiunt scientiae comparari) collocauit se in medio Doctorum *audiens illos, & interrogans eos,* quasi ab eis aliquid disceret: quo exemplo docuit nos modum discendi, eligentes tales Magistros, ut potissimum sicut Apostolus dixit Timotheo, memores esse in quibus didicerimus: & glorificari, quod eos habuerimus Magistros, ut eorum memoria nos animet ad perseverandum in eo quod didicimus, & ad procurandas eas sapientiae ac sanctorum doctores, & qualitates, quæ in hoc Tractatu proponuntur.

Sed quoniam Magistri non possunt tempore omnia docere, accedit secundum medium, quod est legere bonos libros, qui sunt Doctores & Magistri muti, qui nunquam defatigantur docendo, habentque autoritatem seruorum authorum & scriptorum: qui suo tempore insignes fuerunt Magistri, & hoc officium faciunt continuè per libros suos, & ipse Deus idem per illos præstat. Hæc duo media valde se mutuo iuvant: non enim sufficit liber, nisi ad sit vox illum explicatis, sicut in *Eunuchus* dixit S. Philippo: neque viua vox ita memoria manet impressa, vt opus non sit eam ex libro renouare. Sed neque vtrumque sufficiet, nisi accedat ultimum quod est meditari & ruminare auditæ & lectæ, ut melius intelligantur & penetretur. Ac propterea cum Salomon dixisset: *audiens sapiens sapientior erit,* statim subiunxit: *intelligens* quod audierit, scientiam consequatur: *o animaduerteres parabolam, & interpretationem, verba sapientum, & enigmata eorum.* Et Christus Dominus noster loquens de quadam Prophætia dixit: *p qui legit, intelligat;* nisi enim intelligere studeat, lectorio ipsa erit inutilis. Et Apostolus cum monuisset Timotheum, ut attenderet lectori satorum librorum, adiecit: *q hac meditare, in his esto,* ita studiosè illis attendens, ut bene ea capias, ac possideas, volēs significar: audientem aut legentem debere esse sicut animal ruminans, quod primum veritates colligit, & postea bene eas cogitans & considerans conterit & digerit: vt tamen Dominus eas possideat: quæ studendi ratio, et si carni sit difficilis, quia (vt ait Ecclesiastes) *r frequens meditatio carnis afflictio est.* Ac propterea qui addit scientiam addit & laborè virtus tamè studiositatis (vt ait S. Tho.) has superat difficultates, & h[ab]et insmodi tædia auferit, voluntatem impellens, ut hanc carnis alienationem, ac repugnantiam fortiter vincat: quia ratio id dicit, Deus id vult, & conditio eius status id iure quodam exigit.

PRAEDICTA media docuit Ecclesiasticus, aduertendo quædam par-

Tom. 4.

Nnn

ticularia:

*Lib. 1, Dia-
log. c. 1.*

*k Prover. 15
l Luc. 2. 46*

*m 2, Timo. 3
15*

5

*n Atticums
31.*

6

o Prover. 1.

*p Matt. 24.
15.*

*q 1 Timot.
4.13.*

*r Eccles. 12.
12.
s 6.1.13. 22.
t 66. a.2.
ad 3.*

Eccl. 39. 1.

icularia, ait enim: tu *Sapientiam omnium antiquorum exquirit sapiens, & Prophetus vocabit, sacris scilicet Scriptoribus: quorum antiquitas causa est ut per excellentiam nomen antiquorum promereantur: & præterea sunt locuti quasi Prophetæ, ex instinctu Spiritus Sancti verba illis dictantes. Et sciendi cupidi scientiam querant in libris illorum. Vtitur autem vocabulo illo: *vacabit*, ad significandum, eum reiijcere debere omnes alii occupationes, & huic soli se addicere, si inuenire velit, quod optat. Scriptū est enim: ubi *Sapientia Scribæ acquiritur in tempore vacuitatis: & qui narratur actu, & externis occupationibus, sapientiam percipiet.* Addit preterea in hoc consilio & documēto Ecclesiasticus: si Iciētiām acquirere velis, se sis contentus scriptoribus modernis? sed ad sapientiē fontem accedas, hoc est antiquos: neque delecteris Iuniores audire Magistros, sed potius g̃ideas audiendo seniores, qui vt plurimum sunt sapientiores. eō quod multa viderint, audiuerint, egerint, & experti sint. Ac propterea dicit Iob: x in antiquis est sapientia, & in multo tempore prudentia. Ac propterea Daniel Deum appellat y antiquum dierum; quia apparet canus ad significandam æternitatem & immensitatem sua sapientia, quae esse solerat propria seniorum. Sed quoniam non omnes seniores sunt eminentes in iuris, addit Ecclesiasticus: z narrationem virorum nominatorum conservato, in versutias parabolarum simul introibit. hoc est non fidelis proprio iudicio ac discursui in intelligendis Diuinis scripturis, & scientiatiū arcanis: nec erit contentus Commentarijs ac declarationibus cuiusvis Magistri, sed eligit nominatissimos in Ecclesia, qui in ea fuerunt, & sunt luminaria: qui nunc praetalijs nominantur; quorum auxilio accederat ad legēdum: penetrandum parolas, ac sententias librorum sacrorum. Hic fuit senatus per Spiritus Sanctorum (quem sexta Synodus valde commendat) qualibetissimè se quebantur iudicium antiquorum Prædecessorum suorum: vt scribitur de SS. Basilio & Gregorio Naziāzeno: quid Sacris Scripturis studuerunt, illarum sententiam non ex proprio ingenio, sed ex maioriū ratione & autoritate eas interpretantes. proptium enim est iuuenum, quies sua eruditione euanescent, id quod dixit Eliu cōtra socios suos, amicos Iob: aa Iunior sum tempore, vos autem antiquiores: uidecirco demissi capite, pertus sum vobis indicare meam sententiam. Sperabāt enim quid etas prolixior loqueretur, & annorum multitudo doceret sapientiam: Sed, vt video, spiritus ergo in hominibus, & inspiratio omnipotens dat intelligentiam. Non sunt longani sententes, nec senes intelligent semper, quodnam sit iustius iudicium. Hec dicit iuuenis ille sapiens, sed superbus, contemnens socios suos seniores: cum sententia etiā bonum habeat sensum, quia sapientia non tam dependet ab annis quam à spiritu & inspiratione Dei dante illam: etiam iunioribus aliquando sicut dedit Danieli: quia tamen id rarum est, non debentur petere.*

u Eccl. 38.

25.

x Iob 12. 12.

y Daniel 2.

9

z cap. 39. 3.

Sexta Synodus c. 6.
Habetur in Breviario in Officio S. Greg. Naziāzeni.
aa Iob 32. 6.

perib & temeratij occasionem hinc accipere , ad seniores contemnendos, quibus diuina prouidentia vt plurimum sapientiam largitur, & autoritatem ad eam docendam. Ac propterea dixit Moysi: vt congregaret septuaginta viros de senibus Israel: *bb quo stu*, inquit, *nostri quod senes populi sunt ac Magistri*: qui scilicet Magisterio coniungerent senectutem, quæ magnam adfert autoritatem.

S E D quoniam non sufficit Magistri excellentia, nisi in discipulo adsit acumen ingenij, addit Ecclasiasticus: *occulta prouerbiorum exquireret, & in absconditis parabolaram conuersabitur*, hoc est non erit contentus studere, & intelligere rem tantum in superficie; sed meditatione penetrabit ultra corticem verborum, & prouerbiorum: donec spiritum intelligat sub eis latenter; & proficerat in lucem radices, causas, effectus & rerum proprietates: & omnia bene possideat.

D E N I Q U E cupidus sciendi, *in terram alienigenarum gentium pertransiet: bona enim & mala in omnibus tentabit*. Cum enim non semper tales Magistros in Patria sua habere possit: illâ desertâ, etiam paternâ domo, peregrî proficietur ad vniuersitates & scholas, in quibus ex cellentes inueniuntur omnium scientiarum Magistri, sicut cc *Regina Sabbâ* à valde remota Regione *venit ut audiret sapientiam Salomonis & S. Hieronymus ex Dalmatia venit Romam. & inde in Galliam. & inde Constantinopolim*, vt quæreret optimos Magistros, qui essent in Ecclesia. Quoniam autem in hac Magistrorum & nationum varietate continget bona & mala esse permixta, *in omnibus, inquit, tentabit: ut quod bonum est accipiat; abjecti at vero quod est malum. Imò etiam terram alienigenarum gentium pertransiet*, hoc est lustrabit libros gentilium authorum, ex quibus, vt dictum est, felicit quod pretiosum est; & reiject, *quod est vile, & noxiu*.

(.:)

(.:)

*bb Num.
11.16.*

*cc 3. Regum
10.1.*